

Mijn geleider had de zaak ter hand genomen, had de oude gouden- en zilveren voorwerpen voor flinke prijzen verkocht, de munten ingeruild en de opbrengst uitgezet, en zoo kon dan de oude Singels weldra gaan wonen in een net huis in de Brugstraat.

Aan de voorzijde hing thans niet langer het scheerbekken en het zelfgeschilderde bordje, doch een keurig schild meldde dat hier *Marie Singels, modiste*, haar tenten had opgeslagen, terwijl eene achterdeur van hetzelfde huis, die in de Koestraat uitkwam, in groote witte letters het opschrift droeg; „*Timmerwerkplaats van L. Singels.*”

Met mijn vriend ben ik toen de Brug- en Koestraat nog eens doorgelopen, en heb even Singels in het voorbijgaan, goedendag gezegd.

In het woonvertrek stond op een plankje een heiligenbeeld. Het was de oude huisgod, doch onder de herstelde hand was nu een os bijgewerkt, waaraan de oude hersenpan, hoeven en staart behoorden, het gewone attriboot van den Evangelist Lucas.

Van Singels kreeg ik toen nog eens het verhaal van de doorgestane ellenden, en het was hoogst ernstig dat hij zeide:

„Ich h**ö**b 'et mich nooit k**ö**nne verg**e**ve 1), det ich dai gooien Heilige Bernades zoo mishanjeld h**ö**b, want al zeen ich achteraf det 't Sint Lucas is gew**e**est, 'et waas Bernades wo ich veur geb**e**ëjd h**ö**b 2) en *dai* hait mich dus ouch gered.

„Noe is de-n-**ò**s d'r-bie gemaakt 3), en noe waire de kairskes op Sint-Lucasmaag aangestaoke, mer ich gaon mich persies zoo'nen Heilige laote make *s**ò**nger* 4) **ò**s, en dai kriegt zien kairskes op 20 Augustus.”

---

1) Vergeven. 2) Tot wien ik gebeden heb. 3) Nu is er de Os bijgemaakt. 4) Zonder.